Cúirt an Ṁeán Oíċe

Ba ġnáṫ mé ag ſiúl le ciuṁais na haḃann
Ar ḃáinſeaċ úr is an drúċt go trom,
In aice na gcoillte, i gcoim an tſlé',
Gan ṁairg, gan ṁoill, ar ṙoilſe an lae.
Do ġealaḋ mo ċroí nuair ċínn Loċ Gréine,
An talaṁ, an tír, is íor na ſpéire;
Taitneaṁaċ aoiḃinn ſuíoṁ na ſléiḃte
Ag bagairt a gcinn ṫar ḋroim a ċéile.
Do ġealfaḋ an croí ḃeaḋ críon le cianta,
Caite gan ḃrí, nó líonta de ṗianta,
An ſéiṫleaċ ſearḃ gan ſealḃ gan ſaiḃreas
D'ḟéaċfaḋ tamall ṫar ḃarra na gcoillte
Ar laċain 'na ſcuainte ar ċuan gan ċeo
'S an eala ar a ḃfuaid 's í ag gluaiſeaċt leo;
Na héiſc le meiḋir ag éirí in airde,
Péirſe im raḋarc go taiḃſeaċ tarrḃreac,
Daṫ an loċa agus gorm na dtonn
Ag teaċt go tolgaċ torannaċ trom.
Ḃíoḋ éanlaiṫ i gcrainn go meiḋreaċ móṁar
Is léimneaċ eilte i gcoillte im ċóngar,
Géimreaċ aḋairce is raḋarc ar ṙlóite,
Tréanriṫ gaḋar is Reynard rómpu.